

Diplomová práce, TF JU

Autorka: Jana Řezbová

Obhajoba: září 2007

Název: Syndrom vyhoření u kněží

Posudek vedoucího práce:

Autorka si ve své práci všímá kněžství jako jedné z pomáhajících profesí. Jako ostatní pomáhající profese i tuto vidí ohroženu syndromem vyhoření. Zkoumá, zda si je této problematiky uvedená profesní skupina vědoma, z jakých zdrojů může čerpat při prevenci, jak toto čerpání zefektivnit. Téma práce je v současné době aktuální, neboť jednak kněžská profese prochází určitým obdobím hledání a změny některých složek své identity a současně se v jiných disciplínách rozvíjí poznatky o úskalí pomáhajících profesí. Poukázat na souvislosti je potřebné, v tomto směru je volba autorčina záměru přínosná. Téma také souvisí se studovaným oborem autorky. Vlastní text je členěn na dvě části, v první autorka pojednává důkladně syndrom vyhoření v obecných souvislostech. Všímá si faktorů, které podporují jeho vznik a profesních skupin, které jsou jím ohroženy; všímá si i možných preventivních opatření. Ve druhé části se zabývá kněžstvím v jeho podobě žité v katolické církvi latinského ritu. Pojednává kněžství napřed obecně, především z hlediska rysů charakteristických pro pomáhající profese, všímá si jak se v této profesi projevují ohrožující faktory i podpůrné zdroje související se syndromem vyhoření, které byly obecně formulovány v první části. Druhá kapitola druhé části je věnována praktickému výzkumu, kde autorka zkoumá, jak na problematiku ohrožení syndromem vyhoření respektive využívání preventivních zdrojů nahlízejí sami kněží. Interpretace dotazníku je z mého pohledu srozumitelná, autorka přehledně člení získaná data, v komentáři srovnává s poznatky z teoretické části práce, je si vědoma limitů v jakých se výzkum pohybuje.

Práce má logickou a přehlednou strukturu. Pokud se týká vlastního zpracování, cením si autorčiny důkladnosti, která byla během zpracovávání až zavádějící. Autorka během několika let práce pojednávala uvedený fenomén v různých disciplínách a shromáždila materiál jak z oblasti humanitních věd (o syndromu vyhoření) tak z oblasti teologie (o kněžství) v takovém rozsahu, který (nezvykle vzhledem k diplomové práci) přesahoval vymezené téma. Její metodologickou zručnost dokazuje, že ve výsledné podobě našla způsob, jak v práci ponechat texty pro vlastní téma důležité a některé doplňující pasáže ponechat ve formě odkazů či posunout do příloh. V přílohových textech považuji za cenné plné znění zodpovězených dotazníků. Pokud jim čtenář věnuje pozornost zjistí, že pro řadu kněží samých je toto téma důležité, někteří to vyjadřují explicitně, u některých můžeme o důležitosti soudit i z (překvapivě?) ostré reakce. Po stránce jazykové (autorka zřejmě nemá problémy s vyjadřováním) ani formální nemám k práci výhrady.

Práce jak svým objemem tak důkladností přístupu nevzbuzuje sebemenší pocit, že by mělo být bráněno jejímu připuštění k obhajobě.

srpen 07

Alois Křišťan

